

وارد کردن امام موسی کاظم(ع) به زندان

وارد کردن امام موسی کاظم(ع) به زندان بصره در سال 179 هجری قمری

وارد کردن امام موسی کاظم(ع) به زندان بصره در سال 179 هجری قمری امام موسی بن جعفر(ع) معروف به "کاظم" هفتمین امام شیعیان است و در ایام امامتش با حکومت های منصور دوانقی، مهدی عباسی و هارون الرشید، که همگی از سلسله بنی عباس بودند معاصر بود و از تمامی آنان، سختی ها، رنج ها و بی مهری های فراوانی متحمل شد و چندین بار از سوی آنان به بغداد فرا خوانده شد و در حبس آنان قرار گرفت و تنها در دوره هارون الرشید به مدت چهار سال زندانی بود.

هارون در آخرین ماه های سال 179 قمری، جهت استحکام خلافت عباسیان و اخذ بیعت و زمینه سازی لازم برای ولیعهدی فرزندانش، عازم مراسم حج گردید و به علماء، سادات، اعیان و اشراف سراسر عالم اسلام نامه هایی نوشت و آنان را برای حضور در مکه معظمه و بیعت با ولیعهدی فرزندانش فرا خواند.

او پیش از ورود به مکه معظمه وارد مدینه منوره گردید و چند مدتی را در آن اقامت نمود و برای دستگیری امام موسی بن جعفر(ع)، اندیشه کرد و با دولت مردان وقت، از جمله یحیی بن خالد برمکی مشورت نمود و سر انجام به دستگیری اش تصمیم گرفت. زیرا آن حضرت را مزاحم خواسته ها و آمیال شیطانی خویش

می دانست و به هر طریقی می خواست وی را از سر راه خود بر دارد.

بدین جهت روزی که امام موسی کاظم(ع) در کنار قبر مطهر جدش رسول اکرم(ص)

مشغول نماز و نیایش بود مأموران خلیفه وارد مسجد شده و آن حضرت را دستگیر و ظالمانه از مسجد خارج کردند. امام موسی کاظم(ع) هنگامی که با زورگویی و بی نزاکتی مأموران هارون رو برو گردید، متوجه قبر شریف پیامبر(ص) شد و به شکوه پرداخت و گفت: ای رسول خدا(ص)! از امت بدکردار تو، آنچه به اهل بیت می رسد، به تو شکایت می کنم.

مردم که از مظلومیت آن حضرت و زور گویی مأموران هارون به شدت ناراحت و عصبانی شده بودند، با صدای بلند گریستند و آن حضرت را تا مقداری از راه همراهی کردند.

هارون الرشید دستور داد آن حضرت را در غل و زنجیر کرده و سوار بر محلی نمایند و از مدینه به عراق تبعیدش کنند.

وی برای رد گم کردن مردم و گریز از اعتراضات احتمالی آنان، دو محمل ترتیب داد، یکی را به سوی بغداد و دیگری را به سوی بصره حرکت داد و کسی جز مأموران وی نمی دانستند که حضرت در کدام کجاوه است. ولی آن حضرت در کجاوه ای بود که به سوی بصره حرکت کرده بودند. آنان پس از چندین روز راه پیمایی

در روز هفتم ذی حجه وارد بصره شدند و آن حضرت را به عیسی بن جعفر بن منصور دوانقی، پسر عموی هارون و عامل وی در بصره تسلیم نمودند.

عیسی بن جعفر، آن حضرت را در یکی از حجره هایی خانه خود زندانی کرد و به مدت یکسال در آن زندان، آن حضرت را نگه داشت، و سپس آن حضرت را به بغداد فرستاد.